

Кокошъ *с. ж.* курица: Слѣзь кокошъ да ти изямъ. *Ч. 223. (ср. кокошка).*

Кокучка *(ср. н. пр. кóккoς, ó зерно, коукоу́тi, τὸ косточка плода).* *с. ж.* косточка плода *(ср. костилка, кокичка).*

Ко́ла *(н. пр. кóлла, ή 1. клей. 2. листъ бумаги)* *с. ж.* 1) листъ бумаги *(обыкновен. печатный)*: Жоржъ Сантъ е добила 500 фр. за една кола. *З. 330.* Двама трудолюбиви работници могатъ отъ рѣка да искарать не повече отъ 5—6000 коли хартия въ 10—12 часа. *Л. Д. 1875 р. 118.* 2) крахмалъ.

Ко́ла *с. мн.* 1) возъ, телѣга, повозка: И дойде свѣти Иліа, Си скоа кола огнена, Си прегна конѣи четири. Четири конѣи крилати, Та си отиде на небо. *М. 34.* До девет кола съ иманіе, Десети съ жѣлти жѣлтици. *Д. 22, 15—16.* Когато са катуратъ колата, тогазъ много пжтища са отварятъ. *Кн. 61.* 2) обозъ: Святославъ кола съ себе не возаше. *Р. 89.* Освѣтъ това нѣкои градци съставили и обща войска, която спровождали кола и корабли натоварени съ стока. *Г. 194. (син. талига; кола собственно запряженные волы или буйволы, талига—лошади)* съ **ко́ла нар.** на телѣгѣ, на возу; съ **ко́ла бой** возами палокъ: Съ кола бой ся е трышкало за да ся погрѣчи свѣтътъ. *Л. Д. 1869 р. 160.* **едни́ ко́ла** *(или съ ко́ла)* **много** здраве цѣлий возъ поклонюмъ: Много ти здраве съ кола отъ Стоенча, на връщане видѣхъ го въ София, той е здравъ и веселъ, като вашия яворъ. *Вазовъ.* Носилъ ли ми много здраве отъ домъ? Носи́ж ти, носи́ж ти, едни́ ко́ла много здраве ти носи́ж. 3) **назв. созвѣздія** большаи медвѣдица: Съзвѣздіе на сѣверъ, кое звѣжътъ кола; 4 звѣзди смотратъ за кола, 2 звѣзди за два вола, друга звѣзда, коя е малко на странѣ камъ Югъ, челоуѣкъ, а другъ малка, коя е близо до вола, кѣту чи си държи отъ него, казвѣтъ ѣкъ вѣлкѣ. За кола́тъ казвѣтъ чи сѣмъ вѣрти се на едно мѣсто отъ вечярь съ гжзомъ. *Пк. 21—22. ум. Колца́ с. мн.* повозка, телѣжка: Лазаръ си вози на златъ колца! Изъ село ходи, Богу ся моли. *Пк. 9.* Не е харно да ся дръжатъ малкы дѣца за много врѣмя сѣднали на едно мѣсто, на колца или на прощаналка. *Л. Д. 1871 р. 123. собир. Колия, Коля́ употреб. какъ множ. ч. телѣги, воза, повозки:* Колия сѣмъ обично тры или пять, и сѣмъ послани и украсени съ изкусно изтыканы разношарны губерры. *Пк. 115.* Въ тѣзи безредица чува са изведнажъ единъ страшенъ шумъ отъ коля *(de chariots),* отъ оржия. *Т. 268.*

Ко́лада *см. коледа:* Сключванието на цѣла година съ колада и колѣдванието. *Б. С. р. 22.*